

besparelser på andre. Med den *strammere tillægsbevillingspraksis* og den *sene fremsættelse af tillægsbevillingsforslaget* har der faktisk ikke været noget stort behov for at stille ændringsforslag.

Selv om de skete overskridelser må beklages, er det et opmuntrende træk ved regnskabet for foregående finansår, at overskridelserne har haft et så relativt beskedent omfang. Det tyder på, at styrelserne er godt på vej til at *budgettere realistisk* og tilpasse sig den strammere praksis med hensyn til tillægsbevillinger. Der er grund til at regne med, at vi i indeværende år vil blive stillet over for tillægsbevillingsønsker af mindre omfang og et væsentlig mindre antal overskridelser.

Jeg skal i denne forbindelse erindre om, at der også i år umiddelbart efter finanslovens ikrafttræden tilgik ministerier og styrelser meddelelse om, at der kun i særlige tilfælde ville blive givet adgang til at søge bevillingsmæssig hjemmel på tillægsbevillingsloven til afholdelse af udgifter, der ikke på forhånd var tiltrådt af finansudvalget, og at man således ved udarbejdelsen af tillægsbevillingsforslaget for indeværende år ville følge stort set samme principper som i fjor. Dette er netop for nogle dage siden blevet fulgt op med en påmindelse om de principper, der kommer til at gælde for dette års tillægsbevillingsforslag.

En yderligere reduktion af tillægsbevillingsønskerne skulle i fremtidige finansår blive mulig med indførelsen af et *rammebevillings-system*. Det er mit håb, at vi snarest muligt kan tage dette næste skridt på vejen til et enklere og bedre bevillingssystem. Efter dette vil der for en institution eller et afgrænset udgiftsområde blive givet én bevilling for samtlige udgifter bortset fra tilskud, der som hidtil vil kræve særskilt bevilling. Der vil samtidig blive angivet visse regler for, hvorledes der for enkelte udgiftskategorier kan disponeres inden for rammebevillingen.

Det vil endvidere blive tilstræbt, at der skabes klare og faste retningslinjer for, hvornår der skal søges bevilling, hvad der skal søges bevilling til, og hvilken dispositionsadgang bevillinger giver styrelserne. Det vil for den enkelte institution i anmærkningerne blive angivet, hvilke opgaver rammebevillingen vil blive brugt til at løse, og hvilket aktivitetsniveau de forudsætter. Der vil tillige blive opstillet en bemandingsplan, der angiver, hvor stort et personale der kan aflønnes inden for den givne ramme. De enkelte styrelser vil i øvrigt frit kunne disponere over rammebevillingen inden for de begrænsninger af almindelig eller speciel art, der er fastsat i anmærkningerne eller i gældende love og bestemmelser, f. eks. normeringslov, regler for udbetaling af vederlag o. lign. Det vil således som hovedregel blive muligt at udnytte besparelser på én udgiftskonto til i det samme finansår at afholde større udgifter på en anden konto. Adgangen til regulering af selve rammebevillingen på tillægsbevillingsloven vil samtidig blive stærkt begrænset.